

KECSKEMÉTI SÖRVERNYSZÉK

FŐLAJSTROM SZÁM
UTÓIRATON:.....

Érkezett: 2020 -09- 17

PÉLDÁNY: FELZET:
MELLÉKLET: 13 KÖZTÜK:
FŐLAJSTROM SZÁM
UTÓIRATON: 7470149/2020

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01663-0/2020	
Érkezett:	2020 OKT 01.
Peldány:	1
Melléklet:	19 db
Kezelőiroda: <i>du</i>	

tartalmazza. Halas-T Kft ekkori ügyvezetője az alperes. A megkötött szerződést az Önkormányzat elfogadta 1999 szeptember 27 napján zárt ülésen 121/1999. számú Kht rendelettel.

A HALAS-T Kft taggyűlése a szerződést 1999. szeptember 30. napján elfogadta. (előterjesztő: [redacted] f ügyvezető, aki egyben a [redacted] tulajdonosa is és a [redacted]-n keresztül a HALAS-T Kft 49%-os tulajdonosa.) Tehát taggyűlési döntés volt a szolgáltatási díj fizetéséről.

A szerződés szerint – szerződés. 4. pont – a Halas-T kft díjat fizet évente a szolgáltatási lehetőségért. Ennek mértéke az alaptevékenység gyakorlásaként átvett nettó éves árbevételének 10%-a. Ezt csökkenti a bérlet eszközök után fizetendő bérleti díjak, valamint a Halas-T kft-nek végzett egyéb szolgáltatások díjának összege.

A díj fizetése két részletben történik. Minden év szeptember hónapig köteles megfizetni az előző év teljes alaptevékenységéből származó bevétel 10%-át előleg címén. A díj teljes megfizetése a tárgyévét követő tavasz utolsó fűtött napját követő hónap utolsó napjáig esedékes, a Halas-T- Kft által kiállított számla alapján.

A [redacted] Város Önkormányzatának döntése alapján 1999. szeptember 30-tól 2003. december 31-ig nem volt köteles a [redacted] díjat fizetni a tevékenységért, majd 2004. január 01-től 2006. december 31-ig a díj mértéke a fent számított módon kiszámolt díjalap 5%-a, ezt követően 2007. január 01. napjától a díj a szerződés szerinti díjnak megfelelő 10%-os mérték volt.

A [redacted] 2006 december 31. napjáig a csökkentett mértéket fizette meg a Halas-T Kft-nek számla alapján, majd ezt követően sem a szerződés szerinti 10%-ot számlázta le a Halas-T kft a [redacted]-nek, hanem a csökkentett 5%-os díjat. A felperes ügyvezetője az alperes volt.

Ezzel az ügyvezető a díjakat nem számlázta ki – a saját tulajdonában is álló – [redacted] -

A [redacted] – aki a távhőszolgáltatási tevékenységet gyakorolta a 1999. július.14. napján kelt szerződés alapján- időközben nem tudta kifizetni a gázdíj számlákat a lakosságtól beszedett távhő-energia szolgáltatás ellenértékéből, ezért a [redacted] a gázszolgáltatás a [redacted] hűtőszolgáltatást végző [redacted] felé beszüntette. A távhő és melegvíz szolgáltatás fenntarthatósága érdekében a Halas-T kft, [redacted] és a tulajdonosi jogokat gyakorló [redacted] Város Önkormányzata megállapodtak 2012 08.02. napján kelt szerződésben, a következőkről:

A Halas-T kft ügyvezetője a 1999. évi július 14. napján kelt szerződés alapján számszerűsíti a szerződés 4./ pontja szerinti díjat és azt leszámítja a [redacted] kft felé. Az alperes, mint a felperesi ügyvezető, ennek a számlázásnak az elvégzésére 2012 szeptember 1. napjáig vállalt kötelezettséget. Arról is nyilatkozott, mint a [redacted] ügyvezetője, hogy a számlákat befogadja és a számlákon szereplő összeget megfizeti a Halas-T kft-nek.

A [redacted] vállalta, hogy a Halas-T Kft-ben fennálló üzletrészt értékesíti a [redacted] Város Önkormányzatának-

[redacted] mint a [redacted] ügyvezetője vállalta, hogy amennyiben a Halas-T Kft-re engedményezett [redacted] megillető követelések nem fedezik a Halas-T Kft által átvállalt tartozásokat, úgy a [redacted] különbözetet megfizeti a Halas-T kft részére.

A megállapodást az alperes, mint a [REDACTED] és a Halas-T kft ügyvezetője írta alá.

A Halas-T Kft 2012 08 06. napján kelt szerződéssel átvállalta a [REDACTED] a [REDACTED] F [REDACTED] szolgáltató felé [REDACTED] ft gázdíj tartozását, 2013 02 15. napján kelt szerződéssel a további – addig az alperes által nem közölt – [REDACTED] -ft gázdíj tartozását, és [REDACTED] ft [REDACTED] Kft fennálló tartozását. A 2012 08 06. napján kelt megállapodást az alperes fia [REDACTED] írta alá, a 2013 02 15. napján kelt megállapodást az alperes, mint a [REDACTED] Kft végelszámolója írta alá. Ebben az időpontban az alperes még a felperes Halas-T Kft ügyvezetője volt.

A megállapodások alapján a Halas-T Kft összesen [REDACTED] összeget fizetett meg a [REDACTED] helyett a [REDACTED] s a [REDACTED] szolgáltatóknak, amelynek ellenértéke volt [REDACTED] ft lakossági szolgáltatási díj követelés, [REDACTED] ft áfa követelés, [REDACTED] energia adó követelés és [REDACTED] ft [REDACTED] Kft-től követelés. Így az engedményezett követelések összege [REDACTED] ft, amelyből a [REDACTED] Kft-től nem folyt be [REDACTED] ft tőke és annak kamatai. A fennálló tartozások ez alapján: [REDACTED] ft, amely összeggel a [REDACTED] Kft tartozik a Halas-T Kft-nek.

A felperes ügyvezetői megbízatásáról lemondott az alperes 2012 08.06. napjával és fia, [REDACTED] került az ügyvezetői pozícióba.

Az alperes a felperest tévedésbe ejtette és ezzel kárt okozott az alábbiak szerint.

Az alperes, mint a Halas-T Kft ügyvezetője írta alá a 2012 augusztus 02. napján kelt megállapodást, amelyben vállalta a fent írt számlák kiállításán kívül azt is, hogy az engedményezett követelések és a felperes által a [REDACTED] helyett kifizetett számlák ellenértékének különbözetét a felperesnek megfizeti. Az engedményezett követelés és az átvállalt tartozások közötti különbözet az összege [REDACTED].

A [REDACTED] cégadatainak áttekintése során megállapítottuk, hogy az alperes 2012 08.01. napja óta, mint végelszámoló képviseli a [REDACTED] v.a-t. Alperesnek 2012 8.02. napján tudomása volt arról, hogy a [REDACTED] v.a. tevékenységét be kívánja fejezni, működése megszűnik és tudomása volt arról is, hogy mekkora vagyonnal rendelkezik a [REDACTED]. Az alperes úgy fogadott el kötelezettség vállalást a [REDACTED] Halas-T kft képviselőjében, hogy ezeket a tényeket tudta.

Az akkor hatályos Gazdasági Társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 30.§.(2) bekezdése alapján az ügyvezető feladatait az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal és a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján köteles ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve az ügyvezetői kötelezettségek felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért. Az Mt. 192/A.§.(1) bekezdése alapján a vezető állású munkavállaló a vezetői tevékenységének keretében okozott károkért a polgári jog szabályai szerint felel. A gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének kártérítési felelőssége tehát a polgári jog általános szabályai szerint áll fenn.

Az alperes olyan kötelezettség teljesítésére fogadott el kötelezettségvállalást minden biztosíték nélkül a Halas-T kft képviselőjében, amelyről tudta, hogy teljesíteni a [REDACTED] v.a. nem fogja.

A benyújtott kereset alapján a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kötelezte az alperest 11.M.298/2017/25 számú első fokú ítéletével, hogy fizessen meg felperesnek 117.376.273-Ft tőkét és ennek 2012 augusztus 08. napjától számított kamatait.

Az ítélet ellen alperes nyújtotta be fellebbezését a Kecskeméti Törvényszékhez. A fellebbezésben arra hivatkozott, hogy a felperesnek kártérítés jogcímén az általa előadottak, a becsatolt bizonyítékok, valamint az alperes által becsatolt és az első fokon eljáró Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében jogellenesen nem kellő súllyal értékelt bizonyítékok alapján nem tartozik kártérítéssel. Álláspontja szerint az általa tanúsított magatartást az elvárható gondossággal és a társaság érdekeinek szem előtt tartásával valósította meg. Ügyvezetői kötelezettségeit nem szegte meg és felróható magatartást nem tanúsított az eljárása során.

Az alperes nem vitatta a keresetben írt és az első fokú bíróság által megállapított tények valóságát, azok mérlegelését támadta meg. A másodfokú bíróság részítéletében állított tényeket nem adta elő és azokat nem is bizonyította. Csupán arra hivatkozott, hogy az Ő általa a [REDAKT] Önkormányzatnak eladásra felajánlott Halas-T Kft üzletrész nem 1 millió forintot ért, hanem 41 millió forintot és ezt az értékkülönbséget az üzletrész megvásárlásakor nem vette figyelembe az Önkormányzat, ezzel az alperesnek tartozása csökkenthető lett volna.

Az ügyben másodfokon a Kecskeméti Törvényszék járt el és 6.Mf.20.359/2019/8 szám alatt részítéletet hozott.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és 62.195.273,- (Hatvankettőmillió-százkilencvenötezer-kettőszázhetvenhárom) forint és ezen összeg után 2012. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetése iránt előterjesztett keresetet elutasította, az alperest a felperes részére 55.181.000,- (Ötvenötmillió-száznyolcvanegyezer) forint és ezen összeg után 2012. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az eljáró Kecskeméti Törvényszék fellebbezési eljárásában nem vizsgálta a felperesi oldalon keletkezett kár nagyságát, keletkezésének körülményeit. Az ügyben részítéletet hozott, amelyben az alperes által ki nem számlázott szolgáltatások díját elkülönítve új eljárásra utasította az első fokú bíróságot. Az alperesnek azon magatartását, miszerint a Halas-T Kft nevében olyan szerződést írt alá a saját maga által képviselt [REDAKT] Kft v.a-val, amelynek teljesítése már az aláírás időpontjában nem volt lehetséges, nem vizsgálta és a felperes keresetét elutasította az alábbi indokok alapján.

Az tényszerűen megállapítható, hogy a [REDAKT] végelszámolásának elrendelését az alperes a felperessel nem közölte. A felperes számára azonban tudott volt, hogy a [REDAKT] -nek a szolgáltatók felé 100.000.000 forintot meghaladó kintlevősége van, ezért arra a felperes nem hivatkozhat, hogy a [REDAKT] vagyoni helyzetéről nem volt tudomása, a kintlevőségek összegéből pedig a [REDAKT] anyagi nehézségeire mindenképpen következtetnie kellett.

Amennyiben az alperes ismertette volna a megállapodást aláíró felekkel, hogy a végelszámolás alatt áll, úgy egészen más jogi megoldásokat is találtak volna a közszolgáltatások zavartalan biztosítására. A következtetések nem lehetnek tényállási

elemeket, hiszen a következtetések szubjektív kategóriák, azokból tényállást megállapítani nem lehet.

A felperes által hivatkozott 2012. augusztus 2. napján kelt megállapodásban az alperes mint a [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] ügyvezetője nyilatkozott arról, hogy az átvállalt tartozás és az engedményezett követelések különbözetét megfizeti a felperesnek, ezt a jognyilatkozatát nem a felperesi társaság ügyvezetőjeként tette meg. Ezt a kötelezettségvállalást a felperes és az önkormányzat tudomásul vette. A 2012. augusztus 6. napján kelt tartozásátvállalási szerződésből megállapíthatóan a [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] csak abban az esetben járult hozzá a szolgáltatóváltáshoz, azaz ahhoz, hogy a [REDAKT] helyett a felperessel kössön szerződést ha a felperes a [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] 117.054.870 forint tartozását átvállalja. A fellebbezési eljárásban a felperes képviselője is akként nyilatkozott, hogy a tartozásátvállalás nélkül a gázszolgáltató a felperessel szerződést nem kötött volna, ez esetben pedig a város lakossága távhő és meleg víz ellátás nélkül marad. Mindezekből következően megállapítható, hogy [REDAKT] Város Képviselő-testületének a 191/2012. számú határozata értelmében a [REDAKT] által nyújtott szolgáltatást a felperesnek kellett átvennie, a felperesnek a [REDAKT] tartozását át kellett vállalnia ahhoz, hogy a szolgáltatóval a szerződést megkösse.

A felperes rendkívüli jogorvoslatért folyamodott a Kúriához a keresetet elutasító észítélettel szemben. Kérte, hogy a Kúria részítéletet változtassa meg és az elő fokú ítéletet hagyja hely. A Kúriához az alábbi kérelmet terjesztette elő.

A jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését.

206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a cégszámok szerint alperes még a felperes ügyvezetője volt 2012 augusztus 02. napján. Az, hogy egyidejűleg a [REDAKT] végelszámolója is volt (amely státust nem tüntetett fel az iratokon, hanem magát ügyvezetőként jelzi) nem jelenti azt, hogy a Halas-T Kft képviseletét, ügyeinek vitelét nem a tőle elvárható legnagyobb gondosság és körültekintés mellett kellett ellátnia. Nem lett volna megengedhető, hogy egy végelszámolás alatt álló céggel kössön ilyen jelentős anyagi terheket jelentő szerződést úgy, hogy a Halas-T Kft tulajdonosait nem tájékoztatja arról, hogy a partner cég – aminek ő a végelszámolója – végelszámolás alatt áll.

Tehát az az ítéleti állítás, hogy nem volt ügyvezetője a Halas-T Kft-nek, nem felel meg a valóságnak, az eljárás iratai ezt cáfolják. Egyebekben az alperes sem hivatkozott erre soha az eljárás során.

Az az ítéleti állítás, hogy a felperes tudott a [REDAKT] [REDAKT] anyagi helyzetéről és ezért az alperes nem felel a bekövetkezett károkért a fenti tényből eredően szintén nem felel meg a valóságnak. Ő, mint a Halas-T Kft felperes ügyvezetője és egyben a [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] végelszámolója természetesen tisztában volt azzal, hogy mi az általa vezetett és tulajdonolt [REDAKT] vagyoni helyzete, de ennek ellenére a Halas-T Kft képviseletében úgy viselkedett, mintha a tartozás kifizetésére lenne anyagi fedezet. Természetesen ennek lehetősége objektíve fennáll, hiszen a végelszámolási eljárás alapfeltétele az, hogy a cég vagyona fedezze a cég tartozásait. Jelen esetben harmadik személynek ezt a következtetést

kellett levonni a végelszámolás elindításából és nem kellett arra következtetnie, hogy a végelszámolás csak egy időhúzó tevékenység a felszámolási eljárás megindulásának késleltetésére. (Ez természetesen csak egy feltételezésen alapuló következtetés.)

Erre a helyzetre utal az ügyben eljáró első fokú bíróság azzal a megállapítással, hogy az alperes folyamatosan összekeverte a Halas-T Kft Kft ügyvezetői és a [REDACTED] Kft tulajdonosi feladatait és a Halas-T Kft ügyvezetői felelősségét ezzel igyekezett figyelmen kívül hagyni. A felperes Kft ügyvezetője, aki egyben az alperes Kft ügyvezetője, illetve végelszámolója és tulajdonosa is, természetesen tudott mindkét gazdasági társaság gazdasági helyzetéről.

A részítélet abból a szempontból is iratellenes állításokat tartalmaz, hogy a követelés fennállását, vagy behajtását a felperesnek nem kezdeményezte a végelszámolónál – az alperesnél – illetve a felszámolónál.

A felperes a követelést [REDACTED] nek, mint a [REDACTED] .a. végelszámolójának bejelentette, aki a követelést nem vette nyilvántartásba. A [REDACTED] Kft v.a. végelszámolási eljárása felszámolási eljárásba alakult át, a kijelölt [REDACTED] felszámoló a követelést nyilvántartásba vette, a követelés kielégítésére fedezet nem állt rendelkezésre

A másodfokú részítélet sérti a Pp.221.§-t, mert nem tesz eleget az indokolásának kötelezettségének.

221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével. A bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett körülményeket, úgyszintén azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a fél által felajánlott bizonyítást mellőzte, az ítéletben szintén elő kell adni.

(2) Az indokolásban hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.

(3) A perbeli eljárás egyes mozzanatait az indokolásban csak annyiban kell ismertetni, amennyiben azok a bíróság döntésére befolyással voltak, az eljárás folyamán hozott határozatokat pedig csak annyiban kell megokolni, amennyiben azok csak az ítélet elleni fellebbezésben támadhatók meg.

A másodfokú részítéletnek tartalmaznia kellett volna, hogy az első fokú ítélet mennyiben sértett jogszabályt, milyen tényeket, bizonyítékokat hagyott figyelmen kívül, vagy vont le belőle téves következtetéseket. (a rendelkezésre álló cégiratok alapján nehéz azt állítani, hogy az alperes nem volt a felperes ügyvezetője 2012.08.02. napján, vagy 2012.08.06. napján.)

Azt a fent idézett részítéleti rendelkezés nem tartalmazza.

Az ítélet sérti a Munka Törvénykönyve. 179. § (1) bekezdését, amely szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

Az Mt. 209.§ (5) bekezdése értelmében a vezető gondatlan károkozás esetén a teljes kárért felel.

Az alperes a felperesnél 2012.08.02. napján és még 2012.08.06. napján is munkaviszonyban állt vezetőként.

Az ítélet sérti A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 318. § (1) bekezdése szerint a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a

szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az alperes soha nem állította azokat a tényeket, amelyre a részítélet hivatkozott része tartalmaz, az alperes csupán arra hivatkozott, hogy nem lett volna akkora a kár, ha az Ő üzletrészt a Halas-T kft-ben az Önkormányzat magasabb áron veszi meg. Ez nem jelenti annak vitatását, hogy nem felelne a bekövetkezett és az első fokú ítéletben megállapított károkért.

Az részítélet sérti A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 30.§ (1) bekezdése értelmében a társaság felelős azért a kárért, amelyet vezető tisztségviselője e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott.

A (2) bekezdés alapján a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal - és ha e törvény kivételt nem tesz -, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés, illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért.

Az ügyvezető olyan megállapodást kötött a társaság képviselőjében, amelyről tudta, hogy a megállapodás nem fog teljesülni. Ügyvezetőként saját magával kötött egyezséget, mint végelszámolóval. (ezt a státusbeli változást azonban rajta kívül senki nem tudta a megállapodást megkötők közül) A bíróság általánosságban azt a megállapítást tudta tenni, hogy miként az a felek jogviszonyára is jellemző volt, és az alperesi védekezésre is az volt jellemző, hogy az alperes a felperesi cégben betöltött ügyvezetői tisztségre vonatkozó felelősségét és a felperesi cégben lévő tulajdonosi, valamint a felperesi céggel üzemeltetési szerződésben lévő [REDACTED]-ben lévő többségi tulajdonosi jogait és az ebből eredő érdekeit folyamatosan összemosta, illetőleg összezsucserélte.

A BDT2012.2782 alapján az ügyvezető a jogait jóhiszeműen és tisztességesen köteles gyakorolni, hatáskörét nem használhatja fel a maga számára, nem helyezheti személyes érdekeit

a társaság céljai elé. Az ügyvezetésre alkalmas üzletember eltekint a saját vagy családja üzleti érdekeltségétől, a tulajdonosi érdekeket szolgáló döntéseket hoz.

A bíróság megállapította, hogy az alperes, mint a [REDACTED] nevében jognyilatkozatot tevő személy tévedésbe ejtette az önkormányzatot akkor, amikor 2012. augusztus 02. napján az alperes, mint a [REDACTED] ügyvezetőjeként a megállapodást aláírta, hiszen ezen időpontban a tulajdonát képező [REDACTED] már végelszámolás alatt állt, másrésztől nem is volt jogosult ügyvezetőként a megállapodást aláírni. A bíróság nézete szerint e körben megállapítható a felperesi ügyvezető szándékos károkozó magatartása és e körben is irányadó az a bírósági gyakorlat, hogy az ügyvezető jogait jóhiszeműen és tisztességesen köteles gyakorolni, hatáskörét nem használhatja fel a maga számára, nem helyezheti személyes érdekeit a társaság céljai elé. Az ügyvezetésre alkalmas üzletember eltekint a saját vagy családja üzleti érdekeltségétől, a tulajdonos érdekét szolgáló döntéseket hoz.

A bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy az alperes amikor a megállapodást aláírta, egyértelműen nem a felperesi cég gazdasági érdekeit, hanem a saját tulajdonát képező [REDACTED] gazdasági érdekeit tartotta szem előtt, amellyel a felperesi cégnek kárt okozott.

A Kúria Mfv.X.10.343/2019/6 számú 2020 június 3. napján kelt és 2020 július 20. napján kézbesített részítéletével a 6.Mf.20.359/2019/8 számú Kecskeméti Törvényszék által hozott részítéletet helybenhagyta az alábbi indokok alapján.

A Kúria megállapította, hogy a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet eredményesen támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes. A Kúria szerint a másodfokú ítélet a per adataival nincs ellentmondásban, nem ellentmondásos és nem okszerűtlen, logikátlan.

A II fokú bíróság elfogadta azt a tényállást, hogy az alperes tévedésbe ejtette a felperest azzal, hogy az anyagi helyzetéről, a végelszámolás elrendeléséről nem tájékoztatta – mint egyben alperesi végelszámoló – a felperest, akit szintén Ő képviselt ebben az időpontban, a tévedés okán vállalta, hogy a [REDACTED] Kft fennálló gázdíj tartozását átvállalja. A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes azért vállalta át a [REDACTED] tartozását, mert abban bízott, hogy az átvállalt tartozás összegét a [REDACTED] Kft megfizeti a felperesnek.

A jogerős ítélet szerint ezt a nyilatkozatot az alperes nem a felperes ügyvezetőjeként, hanem a [REDACTED] ügyvezetőjeként tette meg. A Kúria részítélete szerint a felperes tudomása volt arról, hogy a [REDACTED] Kft-nek 100 millió forint lejárt tartozása van a gázszolgáltató felé. A Kúria indokolása szerint a [REDACTED] Város Képviselő testülete a 191/2012 számú határozatával a távhőszolgáltatásnak a felperes általi átvételéről döntött. A Kúria indokolása szerint a tartozás átvállalással a felperesnek nem keletkezett kára. A Kúria álláspontja szerint az alperes 2012 augusztus 06. napján nem volt a felperes ügyvezetője.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A kérelmező a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.M.298/2017/25 számú ítéletét nem fellebbezte meg, az alperesi fellebbezés útján került a Kecskeméti Törvényszék elé, aki a 6.Mf.20.359/2019/8 számú részítéletével elutasította a felperes keresetét. A rendes jogorvoslati utat a felperes nem tudta érvényesíteni, hiszen az első fokú ítélet számára kedvező volt, az ellen fellebbezést nem nyújtott be, a jogerős részítélettel szemben nyújtott be a Kúriához felülvizsgálati kérelmet. Az ügyben a Kúria Mfv.X.10.343/2019/6 számú részítéletével a jogerős részítélet rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő megtartásra került, mert a Kúria Mfv.X.10343/2019/6 számú döntését 2020 július 20 napján vettük kézhez.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az ügyben a kérelmező Halas-T Kft felperes volt, vagyoni hátrányt szenvedett, a jogerős ítélet illetve a Kúria ítélete sérti a vagyoni érdekeit.

- e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Alaptörvény XIII cikk szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz.

Az eljárás során bizonyítást nyert, hogy az alperes tevékenysége – 2012.08.02. napján és 2012.08.06. napján kötött megállapodások szerint a felperes kárt szenvedett, nem tudott hozzá jutni a tartozás átvállalás teljes ellentételezéséhez. Ez a kárt vitatta a Kúria alkotmányesítő módon. A tényekkel szemben azt állította, hogy a felperesnek nem keletkezett kára. Ezzel a tulajdonjoghoz való jogot kérdőjelezte meg alaptörvény ellenes módon.

Az Alaptörvény XV cikkely 1 bekezdés első mondata szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

A jogerős részítélet és a Kúria ítélete szerint is a felperesnek tudnia kellett volna azt, hogy az alperes fizetéseképtelen. A felperesi cég és az alperesi cég ügyvezetője illetve végelszámolója az alperes volt, a felperes tulajdonosa a [REDACTED] Önkormányzat nem tudott arról, amiről az alperes nem tájékozatta. Azt vélelmezni, hogy a felperes tulajdonosa, mint Önkormányzat tudott arról, hogy a [REDACTED] Kft fizetés képtelen, nincs alátámasztva a perbeli bizonyítékokkal. Az, hogy a számlák kiegyenlítésének alperes részéről történő elmaradása azzal járt, hogy a lakosság nem kaphatott távhőszolgáltatást, mert a gázszolgáltatást feltételekhez kötötték, már csak következmény.

Az alaptörvény XVIII cikkelye: A munkavállalók és a munkaadók - a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel - együttműködnek egymással.

A jogerős ítélet és a Kúria ítélete is elismerte azt, hogy a az alperes, mint a felperes munkavállalója, nem tájékozatta a felperes tulajdonosát arról, hogy a Halas-Távhő Kft amely az ő tulajdona és ő a végelszámolója, végelszámolási eljárás alatt állt akkor, amikor az alperes megállapodást kötött vele arról, hogy a nem fedezett tartozást átvállalás ellenértékét megfizeti.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

a./ Ez a rendelkezés kiterjed arra az alkotmányos jogra, hogy a bírósági eljárás során közhiteles tényeket az eljáró bíróság közhitelesnek köteles elfogadni. A 2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény 1.§.(1) bekezdés d./ pontja szerint a cégnyilvántartás közhiteles. A cégbíróság cégbejegyzési eljárás során hozott cégbejegyzési adatokat jogerős végzéssel rendeli el bejegyezni, amely mindenkire kiterjed, ellenkező bizonyításig a végzésben szereplő időpontig a bejegyzés közhiteles. A Kúria azt állította, hogy az alperes nem volt a felperes és a [REDACTED] Kft képviselje, holott a becsatolt cégkivonatok szerint egyik helyen ügyvezető, másik helyen végelszámoló volt. A becsatolt közhiteles cégnyilvántartás szerint az alperes 2012. augusztus 06. napján a felperes ügyvezetője volt. A Kúria erre a tényre annak az ellenkezőjét állította, de az állítását nem indokolta.

Alaptörvény XXVIII cikk 1. bekezdése szerint mindenkinek joga van a tisztességes bírósági eljáráshoz. Ebbe a tisztességi bírói eljárásba benne foglalatik a jogorvoslathoz való jog. Mindenkinek joga van a számára kedvezőtlen bírósági döntés ellen jogorvoslatot keresni a rendes bírósági úton. Ez a joga sérült a felperesnek, amikor a számára kedvező első fokú ítéletet a Törvényszék, mint másodfokú bíróság úgy változtatta meg a felperes hátrányára, hogy az ellenrendes úton jogorvoslattal élni már nem tudott.

Szintén ebben a körben szegi meg a Kúria a tisztességi bírói eljáráshoz fűződő alapjogot, amikor a csatolt és az általa hivatkozott [REDACTED] Város Képviselő testülete a 191/2012 számú határozatáról azt állítja, hogy az felperes részére a távhőszolgáltatási tevékenység átvételét írja elő. A hivatkozott 191/2012 számú határozattal az Önkormányzat tulajdonos ahhoz járult hozzá, hogy a [REDACTED] a gázszolgáltató felé fennálló tartozását kiegyenlítse!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.359/2019/8 számú részítele és a Kúria Mfv.X.10343/2019/6 számú részítele az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértette meg:

Az Alaptörvény 28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény XIII. cikk:

- (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.
- (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Az Alaptörvény XVII. cikk

- (1) A munkavállalók és a munkaadók - a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel - együttműködnek egymással.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A megsemmisíteni kért bírói döntések az alábbiak alaptörvény ellenesek:

Az Alaptörvény XIII cikk szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz. Az eljárás során bizonyítást nyert, hogy az alperes tevékenysége – 2012 08 02 napján és 2012 08 06. napján kötött megállapodások szerint a felperes kárt szenvedett, nem tudott hozzá jutni a tartozás átvállalás teljes ellentételezéséhez. Ez a kárt vitatta a Kúria alkotmányosértő módon. A tényekkel szemben azt állította, hogy a felperesnek nem keletkezett kára. Ezzel a tulajdonjoghoz való jogot kérdőjelezte meg alaptörvény ellenes módon.

A felperesnek, mint jogi személynek joga van az egyéni jogvédelemhez. Azzal, hogy a Kecskeméti Törvényszék alaptörvény ellenesen vonta le ezt a következtetést, hogy a felperesnek, mint cégnek tudnia kellett arról, hogy a felperesi ügyvezető tulajdonában és 2012 augusztus 01. napjától képviselőjében levő [REDACTED] a 100 millió forint kifizetetlen tartozása azt jelenti, hogy a [REDACTED] vagyontalan. Ennek ellenére vállalta a [REDACTED] v.a. ügyvezetője (a cégbejegyzés szerint már végelszámolója) alperes, hogy a tartozás átvállalások után ellenértékkel nem fedezett kötelezettség teljesítéseket a Halas-T Kft-nek megtéríti. A felperes megtérítési igényét bejelentette az alperesnek, mint most már a [REDACTED] v.a. végelszámolójának, aki az igényt elutasította.

Az alaptörvény XVIII cikkelye

A munkavállalók és a munkaadók - a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel - együttműködnek egymással.

A jogerős ítélet és a kúria ítélete is elismerte azt, hogy az alperes, mint a felperes munkavállalója, nem tájékoztatta a felperest és annak tulajdonosát arról, hogy a Halas-Táv hő Kft amely az ő tulajdona és ő a végelszámolója, végelszámolási eljárás alatt állt akkor, amikor az alperes megállapodást kötött vele arról, hogy a nem fedezett tartozást átvállalás ellenértékét megfizeti. A Kecskeméti Törvényszék és a Kúria sem észlelte azt a jogsérelmet, amely a hivatkozott alaptörvényi rendelkezését illetve a Munka Törvényben írt munkavállalói kötelezettségeket sérti.

A Munka törvénykönyve 52. § (1) A munkavállaló köteles

- d) a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani,
- e) munkatársaival együttműködni.

Ezt a rendelkezést szegte meg az alperes azzal, hogy nem tett eleget az alaptörvényben is írt együttműködési kötelezettségének. Kifejeződik ez abban is, hogy a fizetési kötelezettség vállalásánál 2012 augusztus 02. napján illetve a tartozás átvállalásának 2012 augusztus 06. napján nem tesz eleget tájékoztatási és ezzel együttműködési kötelezettségének. Az ügyben született első fokú ítélet rögzíti, hogy az alperes mindkét Kft ügyvezetőjeként nyilatkozott, hogy amennyiben az engedményezett követelések nem fedezik a felperes által kifizetett energia számlákat, úgy a fennmaradó részt a [REDACTED] kiegyenlíti. A Kúria ezeket a tényeket figyelmen kívül hagyta és az alperesre a fenti rendelkezéseket nem tartotta kötelezőnek..

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Ez kiterjed arra az alkotmányos jogra, hogy a bírósági eljárás során közhiteles tényeket az eljáró bíróság közhitelesnek köteles elfogadni. A 2006 évi V törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény 1.§.(1) bekezdés d./ pontja szerint a cégnyilvántartás közhiteles. A cégbíróság cégbejegyzési eljárása során hozott cégbejegyzési adatokat jogerős végzéssel rendeli el bejegyezni, amely mindenkre kiterjed, ellenkező bizonyítási a végzésben szereplő időpontig a bejegyzés közhiteles. A Kúria azt állította, hogy az alperes nem volt a felperes és a [REDAKT] Kft képviselje, holott a becsatolt cégkivonatok szerint egyik helyen ügyvezető, másik helyen végelszámoló volt. A becsatolt közhiteles cégnyilvántartás szerint az alperes 2012 augusztus 06. napján a felperes ügyvezetője volt. A Kúria erre a tényre annak az ellenkezőjét állította, de az állítását nem indokolta. Annak megállapítása, hogy ki az adott cégnek a tagja és jogszerű képviselője, nem mérlegelési jogkörbe tartozó kérdés, az információ a cégkivonat alapján közhiteles.

Alaptörvény XX.VIII cikk 1. bekezdése szerint szerint mindenkinek joga van a tisztességes bírósági eljáráshoz. Ebbe a tisztességi bírói eljárásba benne foglaltatik a jogorvoslathoz való jog. Mindenkinek joga van a számára kedvezőtlen bírósági döntés ellen jogorvoslatot keresni a rendes bírósági úton. Ez a joga sérült a felperesnek, amikor a számára kedvező első fokú ítéletet a Törvényszék, mint másodfokú bíróság úgy változtatta meg a felperes hátrányára, hogy az ellenrendes úton jogorvoslattal élni már nem tudott.

Szintén ebben a körben szegi meg a Kúria a tisztességes bírói eljáráshoz fűződő alapjogot, amikor a csatolt és az általa hivatkozott [REDAKT] Város Képviselő testülete a 191/2012 számú határozatáról azt állítja, hogy az felperes részére a távhőszolgáltatási tevékenység átvételét írja elő. A hivatkozott 191/2012 számú határozat A KT. határozattal az Önkormányzat tulajdonos ahhoz járult hozzá, hogy a [REDAKT] a gázszolgáltató felé fennálló tartozását kiegyenlítsse! A Kúria Képviselő Testület határozatát felülértelmezte, amelyhez jogosultsága nem volt.

A Kecskeméti Törvényszék és a Kúria is a jogsérelmet nem észlelte, de akaratán kívül is erősítette, amikor nem vette figyelembe a BDT2012.2782 alapján az ügyvezető a jogait jóhiszeműen és tisztességesen köteles gyakorolni, hatáskörét nem használhatja fel a maga számára, nem helyezheti személyes érdekeit a társaság céljai elé. Az ügyvezetésre alkalmas üzletember eltekint a saját vagy családja üzleti érdekeltségeitől, a tulajdonosi érdekeket szolgáló döntéseket hoz. Ezzel mindkét eljáró bíróság azt a látszatot keltette, hogy a korábbi eseti döntések nem vehetők figyelembe egyes jogkérdések eldöntésénél.

Ugyancsak figyelmen kívül hagyta mindkét eljáró bíróság, hogy számos eseti döntés (BH.2004.372), EBH2001.2417.) kimondja, hogy a vezető tisztségviselő a társaság nevében kötött szerződések megkötésekor kellő gondossággal kell eljárnia. A kockázatok nem megfelelő felmérése, ésszerűtlen és megalapozatlan kockázatvállalás már a vezető tisztségviselő kötelezettségének megszegését jelenti és ez a vezető tisztségviselő felelősségre vonásához vezet.

Az alkotmányjogi panasszal támadott döntéseket azon jogcímen is és alkotmány sértőnek tekintjük, hogy a döntésével a Kecskeméti Törvényszék és a Kúria is sértette a jogbiztonság elvét, figyelmen kívül hagyta a cégbejegyző végzést, valamint a hivatkozott eseti döntéseket, illetve az egységes jogértelmezést segítő egységes bírói döntéseket. Az, hogy hogyan alakul az egységes bíráskodás egy jogkérdésben, illetve cégbírósági bejegyző végzés talmát egy másik bírósági szakág indokolás kétségbe vonja, megkérdőjelezi a jogbiztonságot, ez nem

mérlegelési kérdés 327/2002 (XI.12.) AB végzés 3346/2012 (XI. 19.) AB végzés 3387/2012 (2012 XII.30.) AB végzés 3377/2012 (XII.15.) AB végzés indokolás.

A jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését.

206. § (1) A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a cégszámok szerint alperes még a felperes ügyvezetője volt 2012 augusztus 02. napján. Az, hogy egyidejűleg a [REDACTED] végelszámolója is volt (amely státust nem tüntetett fel az iratokon, hanem magát ügyvezetőként jelzi) nem jelenti azt, hogy a Halas-T Kft képviselőjét, ügyeinek vitelét nem a tőle elvárható legnagyobb gondosság és körültekintés mellett kellett ellátnia. Nem lett volna megengedhető, hogy egy végelszámolás alatt álló céggel kössön ilyen jelentős anyagi terheket jelentő szerződést úgy, hogy a Halas-T Kft tulajdonosait nem tájékoztatja arról, hogy a partner cég – aminek ő a végelszámolója – végelszámolás alatt áll.

Tehát az az ítéleti állítás, hogy nem volt ügyvezetője a Halas-T Kft-nek, nem felel meg a valóságnak, az eljárás iratai ezt cáfolják. Egyebekben az alperes sem hivatkozott erre soha az eljárás során.

Az az ítéleti állítás, hogy a felperes tudott a [REDACTED] Kft anyagi helyzetéről és ezért az alperes nem felel a bekövetkezett károkért a fenti tényből eredően szintén nem felel meg a valóságnak. Ő, mint a Halas-T Kft felperes ügyvezetője és egyben a [REDACTED] végelszámolója természetesen tisztában volt azzal, hogy mi az általa vezetett és tulajdonolt [REDACTED] Kft vagyoni helyzete, de ennek ellenére a Halas-T Kft képviselőjében úgy viselkedett, mintha a tartozás kifizetésére lenne anyagi fedezet. Természetesen ennek lehetősége objektíve fennáll, hiszen a végelszámolási eljárás alapfeltétele az, hogy a cég vagyona fedezze a cég tartozásait. Jelen esetben harmadik személynek ezt a következtetést kellett levonni a végelszámolás elindításából és nem kellett arra következtetnie, hogy a végelszámolás csak egy időhúzó tevékenység a felszámolási eljárás megindulásának késleltetésére. (Ez természetesen csak egy feltételezésen alapuló következtetés.)

Erre a helyzetre utal az ügyben eljáró első fokú bíróság azzal a megállapítással, hogy az alperes folyamatosan összekeverte a Halas-T Kft Kft ügyvezetőit és a [REDACTED] tulajdonosi feladatait és a Halas-T Kft ügyvezetői felelősségét ezzel igyekezett figyelmen kívül hagyni. A felperes Kft ügyvezetője, aki egyben az alperes Kft ügyvezetője, illetve végelszámolója és tulajdonosa is, természetesen tudott mindkét gazdasági társaság gazdasági helyzetéről.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozzuk, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasszal támadott határozatok végrehajtását függessze fel, különös tekintettel az rendkívül magas illeték és perköltség vonzatra.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

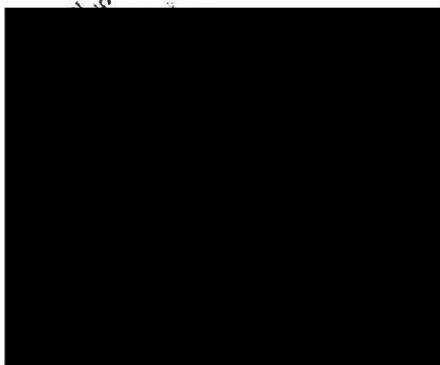
c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az kijelentjük, hogy a fenti alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárunk

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Kelt: [REDACTED], 2020 szeptember 17

Tisztelettel:

Halas-T Kft
meghatalmazott képviselő